

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2002-2003

2 januari 2003

ONTWERP VAN DECREET

**tot wijziging van het decreet van 18 mei 1999
houdende oprichting van een Herplaatsingsfonds**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme
uitgebracht door de heer Robert Voorhamme**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer André-Emiel Bogaert.

Vaste leden :

mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever, de heren Jan Laurys,
Eddy Schuermans, Paul Van Malderen ;

de heren Frans De Cock, Didier Ramoudt, Guy Sols, Marc
van den Abeelen ;

de heren Mathieu Boutsen, Jan Penris, Roland Van
Goethem ;

de heren Jacky Maes, Robert Voorhamme ;

mevrouw Veerle Declercq ;

de heer André-Emiel Bogaert.

Plaatsvervangers :

de heer Jos De Meyer, mevrouw Trees Merckx-Van Goey,
mevrouw Riet Van Cleuvenbergen, de heer Jef Van Looy ;

de heren Peter Gysbrechts, Koen Helsen, André Moreau,
Jul Van Aperen ;

de heren Jean Geraerts, Miel Verrijken, Frans Wymeersch ;

mevrouw Anne-Marie Baeke, de heer Leo Peeters ;

de heer Jos Stassen ;

de heer Jan Loones.

Zie :

1435 (2002-2003)

– Nr. 1 : Ontwerp van decreet

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme heeft op 5 december 2002 het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende oprichting van een Herplaatsingsfonds besproken.

I. Toelichting door de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme

De minister verwijst naar de memorie van toelichting.

Het Herplaatsingsfonds werd bij het decreet van 18 mei 1999 opgericht. De doelstelling van dit fonds was de herplaatsing te bevorderen van werknemers die werkloos zijn gesteld ingevolge een faillissement van een onderneming of een gerechtelijke ontbinding van een VZW.

Voorliggend ontwerp van decreet beoogt de uitbreiding van het toepassingsgebied van het Herplaatsingsfonds tot ondernemingen waaraan een gerechtelijk akkoord werd toegestaan en aan bedrijven in moeilijkheden die – zonder dat er reeds een gerechtelijk akkoord hoeft uitgesproken te zijn – voldoen aan de belangrijkste voorwaarden van het gerechtelijk akkoord.

II. Algemene bespreking

1. De heer *Robert Voorhamme* merkt op dat hij een van de indieners van het oorspronkelijke decreet was¹. In zijn advies bij dit voorstel van decreet pleitte de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) voor een beperkt toepassingsgebied van het decreet. Volgens de SERV diende het decreet zich te concentreren op die bedrijven waar in beginsel geen middelen voor outplacement voorhanden zijn, namelijk bedrijven getroffen door faillissement en VZW's die gerechtelijk ontbonden worden. In overeenstemming met het advies werd het toepassingsgebied van het decreet, dat oorspronkelijk ruimer geformuleerd was, ingeperkt.

De heer *Voorhamme* stelt vast dat de SERV blijkbaar van mening veranderd is, aangezien hij geen bezwaar heeft tegen de uitbreiding van het toepassingsgebied, en bij het advies op het voorontwerp zelfs heeft voorgesteld om het toepassingsgebied

uit te breiden tot ondernemingen die onvoldoende middelen hebben om zelf outplacement te financieren. Deze suggestie werd ook overgenomen in het definitieve ontwerp van decreet. Rekening houdend met de huidige conjunctuur lijkt er niet zo gauw een einde te komen aan de reeks herstructureringen. Het Herplaatsingsfonds is dan ook een nuttig instrument om te vermijden dat een groot potentieel aan ervaren werknemers verloren gaat.

2. De heer *Jan Penris* vraagt of werknemers van een VZW die ontbonden wordt automatisch een beroep kunnen doen op het Herplaatsingsfonds. Er zijn namelijk een aantal VZW's waarbij de 'werknemers' in feite bestuurders van de VZW zijn. Zijn hiervoor uitzonderingen voorzien? De heer *Voorhamme* merkt hierbij op dat het ontwerp van decreet enkel het toepassingsgebied van Herplaatsingsfonds uitbreidt, zonder iets te veranderen aan de werking ervan. De *minister* antwoordt dat het Herplaatsingsfonds enkel betrekking heeft op wettelijke werknemers. Bestuurders van een VZW vallen hier niet onder.

3. Het beperkte toepassingsgebied zorgde een jaar geleden voor enige discussie over de vraag of de ex-werknemers van Sabena ook een beroep konden doen op het Herplaatsingsfonds. De heer *Jan Laurys* steunt daarom de uitbreiding van het toepassingsgebied. De SERV is inderdaad van mening veranderd over het toepassingsgebied van het Herplaatsingsfonds, maar de basisbepaling blijft: bedrijven die zelf het outplacement kunnen betalen, moeten deze taak niet afwentelen op de overheid.

De SERV merkte wel op dat er een groep van ondernemingen bestaat die geen daden van koophandel stelt (vrije beroepen, ambachtslieden, land- en tuinbouwers), bijgevolg niet ressorteert onder de faillissementswetgeving en dus ook niet in aanmerking komt voor een gerechtelijk akkoord. Betekent dit dat de werknemers van dergelijke ondernemingen geen beroep kunnen doen op het Herplaatsingsfonds? De *minister* antwoordt dat in dit geval de juridische logica speelt. In de oorspronkelijke tekst stond nergens het criterium dat men daden van koophandel moest stellen om in aanmerking te komen. Land- en tuinbouwers die in een VZW georganiseerd zijn, komen dus wel in aanmerking voor een tussenkomst van het Herplaatsingsfonds.

In navolging van de SERV stelt de heer *Laurys* dat de uitbreiding van het toepassingsgebied geen zin heeft als er tegelijk niet in voldoende middelen voor het fonds wordt voorzien. Niettemin is het budget voor het Herplaatsingsfonds voor 2003 met

¹ Samen met de heren Jef Sleetx en Carlos Lisabeth. Zie *Parl. St. VI. Parl. 1995-1996, nr. 290/1*.

18 procent verminderd. De spreker vreest dat de uitbreiding een lege doos zal zijn. De *minister* antwoordt dat de wet boven de spaarpot gaat. Het decreet kent aan werknemers rechten toe tegenover de overheid. Indien nodig moet het budget opgetrokken worden.

III. Artikelsgewijze bespreking en stemming

De artikelen 1 tot 4 worden zonder opmerkingen aangenomen met 8 stemmen.

Het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende oprichting van een Herplaatsingsfonds wordt aangenomen met 8 stemmen.

De verslaggever,

Robert
VOORHAMME

De voorzitter,

André-Emiel
BOGAERT
